

סיום המגיד

בְּכֹל דוֹר וְדוֹר חֵיב אָדָם לְרֵאוֹת אֶת עַצְמוֹ כְּאִלוֹ הוּא יֵצֵא מִמִּצְרַיִם, שְׁנֵאמַר: וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בְּעִבּוֹר זֶה עָשָׂה יי לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם (שְׁמוֹת יג ח). לֹא אֶת אֲבוֹתֵינוּ בְּלִבְדָּ גָּאֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲלֵא אִף אוֹתֵנוּ גָּאֵל עִמָּהֶם, שְׁנֵאמַר: וְאוֹתֵנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם, לְמַעַן הִבִּיא אֹתֵנוּ לְתֵת לָנוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם (דְּבָרִים ו כג).

לְפִיכָף אֲנַחְנוּ חֵיבִים לְהוֹדוֹת, לְהַלֵּל, לְשַׁבַּח, לְפָאֵר, לְרוֹמֵם, לְהַדַּר, לְבָרֵךְ, לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס לְמִי שְׁעָשָׂה לְאַבְרָהָם וְלָנוּ אֶת כָּל הַנְּסִים הָאֵלֶּה, הוֹצִיאֵנוּ מֵעֲבֹדוֹת לְחַרּוֹת, מִיָּגוֹן לְשִׁמְחָה, וּמֵאֲכָל לַיּוֹם טוֹב, וּמֵאֲפֵלָה לְאוֹר גָּדוֹל, וּמִשְׁעִבּוֹד לְגָאֵלָה, וְנֵאמַר לְפָנָיו שִׁירָה הַדְּשָׁה הַלְלוּיָהּ.

(יש מניחים כאן את הכוסות ומגלים את המצות עד "חלמיש למעינו מים").

הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ עַבְדֵי יי...

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם...

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ סֵלָה הַעוֹלָם, אֲשֶׁר גָּאֵלְנוּ וְגָאֵל אֶת אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם, וְהִגַּעְנוּ הַלְלוּיָהּ הַזֶּה לְאֲכָל בּוֹ סֵצָה וְקוֹרֵר. כֵּן, יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יִגַּעְנוּ לְמוֹעֲדִים וְלְרִגְלִים אֲחֵרִים הַבָּאִים לְקִרְאָתֵנוּ לְשִׁלּוֹם, שְׁמֵחִים בְּבִנְיַן עִירָךְ, וְשֵׁשִׁים בְּעֹבְדוֹתָךְ, וְנֵאֲכַל שָׁם מִן הַזִּבְחִים וּמִן הַפְּסָחִים (כִּשְׁחַל פֶּסַח בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת אוֹמְרִים: מִן הַפְּסָחִים וּמִן הַזִּבְחִים) אֲשֶׁר יִגַּיעַ זָקֵם עַל קִיר מְזַבְּחֶךָ לְרִצּוֹן, וְנוֹדָה לְךָ שִׁיר הַדְּשָׁה עַל גְּאֵלְתֵנוּ וְעַל פְּדוּת נַפְשֵׁנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי גָּאֵל יִשְׂרָאֵל.

פסחים דף קטז עמוד ב

לְפִיכָף אֲנַחְנוּ חֵיבִים לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבַּח לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדַּר לְבָרֵךְ לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס לְמִי שְׁעָשָׂה לְאַבְרָהָם וְלָנוּ אֶת כָּל הַנְּסִים הָאֵלֶּה, הוֹצִיאֵנוּ מֵעֲבֹדוֹת לְחַרּוֹת מִיָּגוֹן לְשִׁמְחָה וּמֵאֲכָל לַיּוֹם טוֹב וּמֵאֲפֵלָה לְאוֹר גָּדוֹל, וּמִשְׁעִבּוֹד לְגָאֵלָה, וְנֵאמַר לְפָנָיו הַלְלוּיָהּ.

עַד הֵיכָן הוּא אוֹמֵר? בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים: עַד אִם הַבְּנִים שְׂמַחָה. וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים: עַד הַלְּמִישׁ לְמַעֲיָנוּ מִים. וְהוֹתֵם בְּנֵאֻלָּה.

ירושלמי (וילנא) מסכת פסחים פרק י הלכה ה

אִמְרוּ לְהֵן בֵּית שְׁמַאי וְכִי יֵצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם שֶׁהוּא מְזַכֵּיר יְצִיאַת מִצְרַיִם. אִמְרוּ לְהֵן בֵּית הַלֵּל אֵילוּ מִמְתִּין עַד קְרוֹת הַגִּבֵּר אַרְיִין לֹא הִגִּיעוּ לְחֲצֵי גְאוּלָּה הַיּוֹךְ מְזַכְרִין גְאוּלָּה וְאַרְיִין לֹא נִגְאָלוּ וְהֵלֵא לֹא יֵצְאוּ אֵלָּה בְּחֲצֵי הַיּוֹם שֶׁנֵּאמַר (שְׁמוֹת יב נא) וַיְהִי בַעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצִיא ה' אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'. אֵלֵא מְכִיּוֹן שֶׁהִתְחִיל בְּמִצְוֵה אוֹמֵר לוֹ מֵרָק.

תוספות פסחים דף קטז עמוד ב

ה"ג וְנֵאמַר לְפָנָיו שִׁירָה חֲדָשָׁה וְכֵן נוֹדָה לְךָ שִׁיר חֲדָשׁ עַל גְאוּלְתֵנוּ.